

beslutningsforslaget, også sige, at vi fra Kristen-demokraternes side kan have nogle overvejelser over, om det lige præcis skal gøres sådan, som SF har foreslået det, f.eks. om der skal oprettes en central formidlingsenhed. Det vil vi godt diskutere i forbindelse med udvalgsarbejdet og se nærmere på det, inden vi, om jeg så må sige, hugger endeligt til.

Hvorom alt er, det helt overordnede sigte med beslutningsforslaget er vi enige i, og vi er derfor også positivt indstillet over for det. Det vil også præge vores holdning i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg takker for en efter omstændighederne ganske positiv behandling af det her beslutningsforslag.

Sagen er jo den, at man skal have et rigtig, rigtig godt helbred, hvis man skal udsættes for vold, for det er en selv, der skal forsøge at få livet til at hænge sammen igen. Der er ikke nogen, der reelt har mulighed for at gå ind og yde den samlede vejledning, rådgivning og støtte. Det er i hvert fald det, de historier viser, som vi kan læse om i aviserne, og det er det, vi kan høre om, når vi snakker med socialrådgivere i kommuner og i amter.

Der har været nogle forskellige problematiseringer af forslaget. Jeg er fuldstændig enig med hr. Jann Sjursen i, at man ikke skal have psykologhjælp, før man rent faktisk er blevet lappet så meget sammen og har fået så meget styr på sig selv, at man ved, at man har brug for det. Ingen tvivl om det.

Kl. 16.05

Grunden til, vi har punkt 2 med, er jo, at vi meget ofte oplever, at det er svært overhovedet at erkende for sig selv, at man ikke kan bo der, hvor man oprindeligt har boet, at man ikke kan fortsætte sin uddannelse, at man måske skal i gang med en revalidering eller en omskoling, og set i lyset af, at man ikke sjældent hører om ofre, der ved kontakt med kommunen får at vide: Det går nok alt sammen, du er jo blevet lappet sammen; det skal nok gå.

Vi ved jo fra de diskussioner, vi har haft, før vi startede med at oprette voldtægtscentre, at der er et ekstremt stort behov for at få en samlet rådgivende vejledning, få mulighed for at få en

voksen, der kan hjælpe en igennem den ulykkelige situation, man har været udsat for.

Derfor har det altid været en kilde til stor undren for mig, at man ikke, når det er de unge mænd, der bliver udsat for det samme bare på en lidt anden måde – de bliver banket sønder og sammen – på samme måde har taget initiativ til at oprette en eller anden form for hurtig adækvat hjælp til dem.

Det er selvfølgelig også lidt provokatorisk, at vi har taget punkterne 3, 4 og 5 ind, men det er jo netop for at understrege, at om end kommunerne har kompetencen, har forpligtelsen og også for den sags skyld får bloktilskuddet til at ordne det og sørge for, at disse mennesker kommer hele igennem en voldsoplevelse, så gør de det rent faktisk ikke.

Historierne er mange. For nogle år siden fremsatte vi beslutningsforslaget set i lyset af, at det så skulle være Landsforeningen Hjælp Voldsofre, der skulle stå som den centrale enhed; det fik vi skældud over. Så tog vi udgangspunkt i den canadiske model, hvor det er kriminalforsorgen, den frie kriminalforsorg, der står for at hjælpe voldsofre. Det blev der også brokeri over.

Nu har vi simpelt hen overladt det til en politisk forhandling at finde ud af: Hvem er det så i virkeligheden, der kan stå for at tage det her initiativ, være tovholderen i de her sager? Derfor er vi naturligvis fuldstændig åbne over for en eventuel diskussion af, hvordan det skal se ud, efter at kommunalreformen er blevet gennemført i forhåbentlig en anden form end den, der ligger nu.

Det er i hvert fald helt sikkert, at det her beslutningsforslag skal køre videre i en eller anden form, for nu gider jeg altså ikke at høre på, at Dansk Folkeparti konstant, uafbrudt og hele tiden arbejder intensivt for at støtte og hjælpe voldtægts ofre og støtte og hjælpe voldtægts ofre, uden at de på noget tidspunkt har taget et initiativ her i Folketingssalen, endsige støttet de mange forskellige forslag, som vi andre er kommet med.

Men alt i alt: Tak for en god behandling. Vi skal jo skynde os, i og med at vi jo har ganske få uger tilbage før sidste dag her i Folketingssalen, så derfor satser jeg på, at folk er indforstået med en hurtig behandling, hvis vi skal kunne nå det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.